

[Juul Madsen.]

ret af statskassen. For mit partis vedkommende er der ikke nogen som helst tvivl om — og jeg kunne støtte mig til en lang række citater fra sagkyndige, hvis tiden tillod det — at hvis vi overhovedet skal have en sammenlægning herhjemme, som løser landbrugets problemer, og det skal vi jo have, så må den ske efter helt andre retningslinjer, nemlig ved at man ophæver landbrugsforpligtelsen og giver sammenlægningen fri samt ophæver den ikke mindst efter den 25. juni i år helt urimelige paragraf i statshusmandsloven, hvorefter staten har forkøbsret til ejendomme med over 56.000 kr.s grundværdi.

Fra Landbrugets Realkreditfond har vi ledelsens ord for, at fonden i samarbejde med de øvrige realkreditinstitutioner er villig til at påtage sig at løse landbrugets strukturproblemer, villig til at påtage sig finansieringen af sammenlægningen af de små brug til større enheder og finansieringen af sammenlægningen af de små brug, f. eks. i forbindelse med, at bøndergårde kan overtage nogle af de brug, der er for små, og som ligger hensigtsmæssigt for en sådan udvikling. Jeg vil derfor meget gerne understrege, at det er mit partis opfattelse med henblik på den strukturpolitik, der skal føres, at den egentlige sammenlægning af landejendomme må ske ved finansiering ad de normale kanaler, så at vilkårene bliver ens for alle og der ikke bliver særlig begunstigede, men vilkårene på dette område bliver ens for alle, der ønsker at blive i landbrugserhvervet.

Det er jo et meget vigtigt område, vi beskæftiger os med. Der er allerede fremført flere citater, og jeg skal blot henvise til, at en i alle henseender så rolig og besindig mand og en i alle henseender så agtet mand som forstander Johs. Ridder i en af de allernyeste publikationer, „Landbrugsøkonomisk Driftsøkonomi“, har understreget, hvor vigtigt det er, at landbruget tilpasser sig den nuværende udvikling. Han siger, at hvis vi ikke tilpasser os udviklingen og sørger for,

at vi med henblik på driftsstørrelser o. lign. erkender den, som den er, kommer vi ud for det, han kalder for en springvis udvikling i landbruget, senere, en springvis udvikling, som vil gøre ubodelig skade. Han siger — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Dersom en sådan springvis udvikling skal undgås, må den naturlige økonomiske tilpasning gå sin gang, herunder også samdrift og sammenlægning af de for små bedrifter.“

Derfor vil jeg gerne have lov at sige, at på et tidspunkt, da landbrugets forhold, såvel strukturproblemer som landbrugets økonomi, statsstøtte eller ikke statsstøtte til landbruget, er i søgelyset, er det efter mit partis opfattelse en fejldisposition at gennemføre og opretholde en lovgivning, som jo i virkeligheden det store flertal i folketinget ikke ønsker, og som størstedelen af befolkningen står undrende over for. Mit parti kan derfor ikke medvirke til denne lovgivning.

Jeg skal imidlertid benytte lejligheden til ganske kort at rejse et spørgsmål af særlig karakter, nemlig vedrørende jordrenteprikket. Jeg vil gerne her fra denne talerstol rejse det spørgsmål, om man ikke i forbindelse med ejerskifte, hvor det drejer sig om ejendomme med statsjord, og hvor jordrenteprikket er gældende, kunne få en ordning, hvorefter de nye ejere, hvis de begærer det, kan få jordrenteforpligtelsen afløst, naturligvis mod en afløsningssum, der står i forhold til de værdier, de overtager, og som kan betales over en årrække.

Med disse bemærkninger håber jeg at have klargjort mit partis stilling til lovforslaget, og man vil forstå, at jeg ligger ganske på linje med det ærede medlem hr. Niels Eriksen.

Axel Sørensen: Jeg må i modsætning til de to ærede foregående talere sige, at på det radikale venstres vegne kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag om udlån til statshusmandsbrug m. m. Lovforslaget byder jo ikke på de store ændringer set i